

שלא להניח הנייר חלק

בשחר עלומי בהיותי כבן חמש עשרה שנים נהגתי מדי פעם לכתוב שירים מהן כמנהג שירי האיזור התימנים, ולפני עלותי ארצה לקטתי מה שמצאתי מהם והועתקו לחוברת. וכבר פרסמתי אחד מהם שכתבתי בשעתו על רס"ג, במבואי לספר תהלים עם פירושי רס"ג מהדורת. ובספר המצות מהדורתי האחרונה פרסמתי את מחרוזות האזהרות שכתבתי בשעתו לפי סדר הרמב"ם. בין שירי מצאתי אחד על שלש עשרה עיקרים של הרמב"ם. והואיל ונותרו לי כאן שני עמודים ריקים וכפי שמקובל לומר כדי שלא להניח הנייר חלק ספחתינו כאן כפי שיצא מתחת ידי אז. השיר בנוי, יתד ארבע תנועות, יתד ושתי תנועות, יתד ותנועה. מן הבית השני, נושאים ראשי הבתים את שמי. אין לי השליות ברמת השיר, אך מזכרת הוא לי להגיגי בימי עלומי.

שמע נא חבר,
בשירה אחבר,
ואזנך תדבר,
שהוא משה בר,

וראשון אזכיר
ואותו אכיר
בנמצא אבכיר

אדון כל נחבר,
עלי כל יגבר,

יחיד עולמו,
וגם הוא בשמו,
ואפס עמו,
ואין גוף עצמו,

וגם לא עורף
ולא שום צורף
וגם לא ירף

וראשון כשמו,
וקדמון כמו,

והוא הנעבד,
אשר הוא נכבד,
וגם יש נאבד,
ויעש מעמד,

אשר שכלם חד
וגופם יפחד
באופן לא חד

אבל איש נחמד,
אמת הוא נצמד,

סמכו אדיר,
בעת לו הסדיר,
בכל עת יחדיר,
וגם לו ההדיר,

ודובר סרה
עלי אב משרה
חמוד כל נברא

לשמשו יקדיר,
ואותו יבדיר,

פנה אל תורה,
וכל המקרא,
ופירוש נקרא,
והם האורה,

ולא תומרה
ולא נאמרה,

קבע נא חרץ,
וגם הארץ,
ופורץ פרץ,
והורץ חרץ,

ילוד בן פרץ,
לפניו ירץ,

פתח את לבך,
ואל תסתבר,
וגם אל תנבך,
והוא מתאבך,

ואל תתהפך,
והאל ירבר,

חיות יתן לך,
ויאיר שכלך,
וגם מזלך,
ואז שולחנך,

אדון אשאלך,
ואז אהיה לך,

האל שהוא מוליד לעבות.
על דברו סרה באהובי.

כי היא אמת כולה ברורה.
קבל נביאי מן גבורה.
משנה בעל פיות אמורה.
לנו בגלות החמורה.

והיא לא תבטל
וגם לא תדל
ואף לא תחדל
עולם ועד עולם לדורה.
עדי עת ולא לזמן קצובי.

כי אל מנהלה ברואיו.
לא יעובה על הצבאיו.
דרכי בני אדם סטיאיו.
טובה לכל אדם יראיו.

ויביא גואל
ואם נתגאל
ולא נתגואל

מהר יביא כדבר נביאיו.
מורה אמת כונה בתשבי.

דע נא לסוף עיקר אמונה.
בטעות שטיאי הזמנה.
בזה הוא ישלח חיונה.
גם עדי עולם יחי נא.

יחיה נמים.
יקיץ נרדמים.
ישיבם קמים.

בשלש עשר ספר ומנה.
וימלאה מליו ויביא.

ינחילך עולם ארוכי
תהיה עדי עולם ברוכי.
יגביר עלי כל הצרכי.
יהיה לכל רעב ערוכי.

וכל הנסתר
יהי לך נפתר
וקשה תכתר.

תתמיד לטובך הארוכי.
לא אטבעה תוך ים משובי.

תם